

Arrest

nr. 171 247 van 4 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VAN WALLE, die loco advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de minderheidsgroep Tumaal te behoren. U verklaarde afkomstig te zijn uit de wijk Bulu Qulo in de stad Baardheere. U verklaarde omwille van uw afkomst als Tumaal ernstig gediscrimineerd te worden.

Op 14 maart 2015 werd u aangesproken door drie mannen, die u vroegen hun schoenen te repareren. Een dag later, op 15 maart 2015 kwamen deze mannen terug, en zeiden ze dat ze werk voor u hadden. U stemde in om met hen mee te gaan, omdat u die dag nog niet veel geld verdiend had. Nadat u was aangekomen in het huis probeerde één van de mannen u te overtuigen om voor hen te komen werken. Hij zei vroeg u om werk te verrichten voor de godsdienst. Op dat moment besepte u dat de mannen bij Al Shabaab hoorden. De mannen probeerden u te overtuigen door u een vast loon te beloven.

Toen u weigerde werd u opgesloten, mishandeld en met de dood bedreigd. Omdat u bleef weigeren werd u berecht tot de doodstraf. Op een avond werd u naar buiten gebracht om te bidden. Op dat moment brak er een gevecht uit, en ging u lopen.

Toen u thuis aankwam hoorde u van uw moeder dat uw broer per ongeluk een jongen van een meerderheidsclan had gedood, bij een ruzie tijdens het voetballen. Aangezien uw familie Tumaal was, wilde de andere familie geen bloedgeld accepteren. Uw broer was gevlucht, daarom eisten ze uw leven. Uw moeder contacteerde uw oom in Amerika. Hij stuurde een man die u het land uit smokkelde. Op 8 april 2015 verliet u Baardheere. Op 13 april 2015 stak u in Dolo de grens met Ethiopië over. Op 20 april 2015 kwam u aan in Addis Abeba. Op 9 mei 2015 vertrok u met het vliegtuig. Op 10 mei 2015 kwam u aan in België, waar u op 11 mei 2015 asiel aanvraagde.

U legde ter staving van uw asielaanvraag geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 10 december 2015 p.2). U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Baardheere op fundamentele wijze ondermijnd door een groot gebrek aan kennis over de sociale en politieke omstandigheden in uw onmiddellijke leefomgeving.

Uw kennis over de heerschappij van de groepering Al Shabaab in Baardheere is namelijk in ernstige mate ontoereikend. Al Shabaab bestuurdde de stad Baardheere van 2008 tot 2015 (zie informatie in het administratieve dossier). Als inwoner van deze stad in oorlogsgebied mag op zijn minst van u verwacht worden dat u enige notie heeft van de manier waarop uw stad bestuurd wordt, te meer gezien u beweert onafgebroken op deze plaats verbleven te hebben (zie gehoorverslag CGVS, 1 december 2015, p.6).

Wanneer u gevraagd wordt welke regels Al Shabaab doorvoerde in Baardheere, vermeldt u eerst en vooral de gedwongen rekrutering die u zelf inroept als asielmotief (CGVS, 1 december 2015, p.14). Daarnaast raakt u niet verder dan enkele maatregelen die tot de algemene kennis behoren: de handen van dieven werden afgehakt, ongelijke haren mochten niet en baarden scheren mocht niet (CGVS, 1 december 2015, p.14). Wanneer u tijdens het tweede gehoor wordt gevraagd om meer te vertellen, zegt u dat u niet persoonlijk betrokken was 'bij dat gedoe', dat u altijd bezig was voor uzelf, en dat u alleen hoorde van andere burgers dat Al Shabaab 'misbruik maakte van het geloof' en dat ze 'de verkeerde ideologie hadden'.

De regels die Al Shabaab invoerde in Baardheere weet u alleen 'van horen zeggen' (zie gehoorverslag CGVS, 21 december 2015, p.8). Er dient daarbij te worden opgemerkt dat uw verklaringen bijzonder vaag zijn. Tijdens beide gehoren werd nochtans benadrukt dat het van heel groot belang was dat u zo gedetailleerd en volledig mogelijk vertelde (CGVS, 1 december 2015, p.2, p.10; CGVS, 21 december 2015, p.2).

Wanneer bovendien wordt bemerkt dat het erg vreemd is dat u die dingen enkel van horen zeggen weet, terwijl u toch zelf in die stad leefde, zegt u dat u 'eigenlijk persoonlijk nooit betrokken was' met die mensen. U zegt dat u nooit met hen 'oog in oog' hebt gestaan en dat u daarom 'niet kan zeggen dat het echt zo is' (CGVS, 21 december 2015, p.8). Het is zeer onaannemelijk dat u zeven jaar in een stad in oorlogsgebied zou kunnen wonen, een stad die door een militant islamistische organisatie als Al Shabaab bestuurd wordt, zonder enige weet te hebben van de regels die u in het dagdagelijkse leven in acht moet nemen. Wanneer u met deze twijfel geconfronteerd wordt, antwoordt u dat u 'persoonlijk niets hebt meegemaakt', waardoor u er weinig over kan vertellen. U stelt alleen te kunnen vertellen wat u van anderen hebt gehoord (CGVS, 21 december 2015, p.8). Deze verklaring volstaat absoluut niet, aangezien het compleet onaannemelijk is dat u in Baardheere gewoond zou hebben, een stad die u naar eigen zeggen nooit verlaten hebt, zonder ooit persoonlijk de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab te merken.

Wanneer hierop wordt doorgegaan, en u gevraagd wordt op welke manier Al Shabaab zijn regels oplegde, antwoordt u dat u niet weet hoe ze hun regels uitvoeren, omdat u 'niet zo verdiept bent in hen' (CGVS, 21 december 2015, p.9). U kan als voorbeeld alleen uw eigen asielmotief aanhalen, namelijk dat Al Shabaab mensen dwingt om voor het geloof te gaan vechten (CGVS, 21 december 2015, p.8-9). Wanneer u gevraagd wordt om concrete voorbeelden uit uw directe leefomgeving te geven, vertelt u opnieuw enkel wat u zelf zou zijn overkomen (CGVS, 21 december 2015, p.9). Nogmaals wordt u gevraagd om concrete voorbeelden te geven van aan Al Shabaab gerelateerde gebeurtenissen uit uw onmiddellijke leefomgeving. U kan daarop geen enkel concreet voorbeeld geven, alleen dat u had gehoord dat 'wanneer iemand steelt, zijn arm wordt afgehakt' (CGVS, 21 december 2015, p.9). U hebt bovendien geen enkel idee of het feit dat Al Shabaab Baardheere bestuurt ook betekent dat de beweging er de politie of gerechtelijke macht uitmaakt (CGVS, 21 december 2015, p.9). Ook hier is het ongeloofwaardig dat u zeven jaar ononderbroken in een door Al Shabaab beheerste stad zou geleefd hebben, zonder ook maar één incident gezien of gehoord te hebben. U weet vaagweg enkele regels die Al Shabaab zou hebben ingevoerd, maar hebt geen enkel idee op welke manier de groepering ervoor zorgde dat die regels werden nageleefd.

Volgens de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, legt Al Shabaab de inwoners van de regio's die ze controleren een bijzonder strenge interpretatie van de Shariawetgeving op (zie informatie in het administratieve dossier). Als inwoner van deze gebieden is het naleven van de regels die Al Shabaab oplegt van essentieel belang voor het zelfbehoud. Bovendien is de groepering in de gebieden die ze beheerst heel nadrukkelijk in het openbare leven aanwezig. Zo houdt de beweging met behulp van op auto's gemonteerde luidsprekers preken in de dorpen en steden om jongeren te rekruteren (zie informatie in het administratieve dossier). In mei 2014 hield Al Shabaab bijvoorbeeld in Baardheere een publiek event waarop de buit van een raid in Kenia werd tentoongespreid (zie informatie in het administratieve dossier). Straffen zoals amputaties, stenigingen, onthoofdingen en zweepslagen worden in het publiek uitgevoerd (zie informatie in het administratieve dossier). In Baardheere werden er in januari 2015 bijvoorbeeld vermeende spionnen geëxecuteerd voor een groot publiek (zie informatie in het administratieve dossier). Rekening houdend met uw profiel als schoenmaker die gedurende heel zijn leven de stad nooit verlaten heeft, ondermijnt uw gebrekkige kennis over de aanwezigheid en het bestuur van Al Shabaab in Baardheere de geloofwaardigheid van uw herkomst dus op ernstige wijze.

Ten tweede geeft u blijk van een gebrekkige geografische kennis van uw onmiddellijke leefomgeving.

Zo situeert u bijvoorbeeld in beide gehoren de opslagplaatsen van ADC in de richting van de stad, gezien vanuit de Moskee Baghdad (CGVS, 1 december 2015, p.4 + tekening; CGVS, 21 december 2015, p. 2 + tekening). Op satellietbeelden is echter duidelijk te zien dat deze opslagplaatsen zich aan de buitenkant van de stad bevinden ten opzichte van de moskee, net voorbij de splitsing van de weg naar de luchthaven en de weg naar Mogadishu (zie informatie in het administratieve dossier). De opslagruimtes bevinden zich recht tegenover de Markableyschool. Het is heel opmerkelijk dat u deze gebouwen niet juist situeert, aangezien u beweert acht jaar lang op de Markabley-school gestudeerd te hebben (CGVS, 1 december 2015, p.8; CGVS, 21 december 2015, p.3-4). Gezien de grootte van de ADC-gebouwen en het feit dat u er jarenlang vlak tegenover school zou gelopen hebben, mag van u verwacht worden dat u deze juist kan situeren.

Bovendien vermeldt u de wijk Buulo Qurmaan, die volgens u aan de oostzijde van de stad, in de richting van de luchthaven ligt (CGVS, 1 december 2015, p.13). De wijk Buulo Qurmaan ligt echter in het zuiden van de stad, langs de weg naar Sakow (zie informatie in het administratieve dossier).

U situeert uw eigen huis vlakbij de Moskee Baghdad, die vlak aan de weg naar Mogadishu en de luchthaven gaat (CGVS, 1 december 2015, p.4; zie informatie in het administratieve dossier). De Markabley school, waar u acht jaar studeerde, ligt in oostelijke richting langs de weg naar de luchthaven, aan de rand van de stad. Gezien het feit dat u onafgebroken in de stad woonde en u het traject tussen uw huis en uw school in de richting van de luchthaven acht jaar lang bijna dagelijks moet hebben afgelegd, is het zeer opmerkelijk dat u een hele wijk foutief in deze richting situeert.

U lijkt wel goed de dorpen langs de wegen buiten Baardheere te kunnen situeren (CGVS, 1 december 2015, p.14). U somt de dorpen langs de weg naar Sakow en de weg naar Garbahaarrey op in de nagenoeg volledig correcte volgorde waarin men ze zou tegenkomen bij het verlaten van Baardheere (zie informatie in het administratieve dossier). Gelet op het feit dat u naar eigen zeggen Baardheere nooit verlaten hebt, en dus nooit één van deze dorpen bezocht hebt, komt deze zeer precieze kennis niet doorleefd over. In contrast met uw gebrekkige kennis over uw onmiddellijke geografische leefomgeving en de sociopolitieke omstandigheden in Baardheere, lijkt deze informatie ingestudeerd te zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baardheere gelegen in de provincie Gedo en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. *Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 15 december 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker:

- "3. Satellietfoto uit de website wikimapia : Gaalshiraha*
- 4. Satellietfoto uit de website wikimapia: Iskuulka Maxamed Gaarane*
- 5. Satellietfoto uit de website wikimapia: water storage and filtration*
- 6. Satellietfoto uit de website wikimapia: Sheik Abidiyow School*
- 7. Satellietfoto uit de website wikimapia : Hirda High School*

8. UK, Home Office, Country information and Guidance, South and central Somalia: Majority clans and minority groups, maart 2015 (fragmenten)
9. Danish Immigration Service, South Central Somalia, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, september 2015 (fragmenten)
10. NOAS, Persecution and Protection in Somalia, april 2014 (fragmenten)
11. ACCORD, Somalia, Third Quarter 2015, Update on incidents according to the Armed Conflict Location & Event Data Project, Third quarter 2015, Fourth Quarter 2015 and Year 2015, 4 februari 2016.
12. Kaart van de Oosterse wijken van Baardheere uit de website openstreetmap."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 februari 2016 een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur", van "de beoordelingsfout" en van "de algemene zorgvuldigheidsplicht".

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over "het bepalen van de nationaliteit en het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd".

Hij wijst op "de veelheid aan concrete duidelijke en doorleefde kennis die verzoeker tijdens de twee verhoren tentoonspreekt over Somalië in het algemeen en de stad Baardheere in het bijzonder" en somt zaken - aangaande de geografische omgeving, het maatschappelijk leven en de socio-politieke aspecten - op die hij correct beantwoordde.

Over de ADC opslagplaatsen stelt hij de ligging en het gebruik ervan te kennen. Waar de commissaris-generaal hem verwijt dat hij die opslagplaatsen in de richting van de stad situeert, gezien vanuit de Moskee Bagdad, merkt hij op dat hij "nooit expliciet uitlegt dat dit in de richting van de stad is vanuit moskee Bagdad gezien", dat het afgeleid werd uit zijn tekeningen die echter "zo onduidelijk (zijn) dat dit niet aantoont dat hij deze al dan niet correct situeert". Verder wijst hij erop "dat het blijkt vanuit de satellietfoto's dat Baardheere in twee geïurbaniseerde zones verdeelt is met de rivier in het midden", dat de Moskee Bagdad in het centrum van de oosterse zone is en dat men "in welke richting men vanuit Moskee Bagdad ook kijkt, men naar de stad kijkt".

Hij erkent dat hij een fout maakte door de wijk Buloo Kurmaan op de weg naar het vliegveld te situeren. Hij wijt dit aan "een lapsus wegens de stress, hij weet dat deze wijk op de weg naar Sakow zit". Volgens verzoeker maakt de commissaris-generaal wel een beoordelingsfout door verzoeker te verwijten dat hij deze wijk in het oosterse deel van de stad situeert, gezien verzoeker de stad in twee deelt met de rivier in het midden: "Met de rivier als referentiepunt is Buloo Kurmaan inderdaad in de oosterse helft van de stad".

Dat verzoeker de verschillende wegen vanuit Baardheere met hun bestemmingen kan situeren en noemen, legt hij uit door te stellen "dat verzoeker een Toumaalse schoenmaker is en dat hij vaak contact heeft met klanten van buiten de stad. Het is dankzij die contacten en gesprekken dat hij weet welke de omliggende dorpen zijn en in welke richting zij zijn."

Waar hem verweten wordt dat hij geen details kan geven over de manier waarop Al Shabaab hun regels oplegden, meent verzoeker "dat dit een heel vage en open vraag is". Hij stelt te hebben begrepen "dat er hem werd gevraagd hoe deze regels beslist werden binnen Al Shabaab, hoe een gerechtelijke procedure intern verliep en de interne werking van Al Shabaab in alle aspecten te beschrijven" en dat hij "dacht dat hem de interne werkprocedures van Al Shabaab gevraagd werd te beschrijven (...) omwille van de onduidelijkheid in de gestelde vragen". Hij geeft aan dat hij de belangrijkste regels uiteraard wel kent. De vragen rond de publiekelijke evenementen zijn, aldus verzoeker, ook heel vaag. Hij wijst erop dat hij "er niet aan denkt om publiekelijke executies of de tentoonstelling van een buit te linken aan aanslagen, ontploffingen, feesten of wedstrijden". Hij stelt "niet te begrijpen waarom het CGVS, als hij deze precieze informatie verwachtte, geen gesloten vraag gesteld heeft over executies en tentoonstelling van buit", temeer gezien publiekelijke executies niet zo frequent blijken te zijn als de bestreden beslissing lijkt te impliceren.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de bewijslast en het voordeel van de twijfel.

Hij gaat in op zijn problemen in Somalië, met name de gedwongen rekrutering door Al Shabaab en de discriminaties als Tumul. Hij stelt tevens *“dat mensen die uit het buitenland terugkomen vaak beschuldigd worden spionnen te zijn”*.

Aangaande artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet meent verzoeker dat *“de situatie in Somalië kan als binnenlands gewapend conflict gekwalificeerd worden, zoals blijkt uit objectieve informatie”*. Hij stelt ook een risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In meest ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“te vernietigen en de zaak te verwijzen naar het C.G.V.S. zodat zij kan overgaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen betreffende de punten aangehaald in dit beroep”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 21 februari 1991 geboren te zijn in Bulo Qulo, in de stad Baardheere en heel zijn leven daar te hebben gewoond tot zijn vlucht op 8 april 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 24 jaar in Baardheere, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan kan noch uit het administratief dossier of uit het verzoekschrift blijken dat er redenen zijn die verzoeker kunnen verhinderen zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet toe te lichten. Verzoekers geografische en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Zo legt verzoeker enkel onaannemelijk vage verklaringen af over de aanwezigheid van Al Shabaab in zijn stad, hoewel Al Shabaab de stad Baardheere van 2008 tot 2015 bestuurd. Hij kon geenszins op een doorleefde manier aangeven welke regels Al Shabaab doorvoerde, noch hoe deze regels werden afgedwongen. Meermaals gevraagd naar concrete voorbeelden en eigen ervaringen (*"Vertel eens wat meer over het leven onder Al Shabaab."*, *"Vertel verder."*, *"U zegt, waardoor ze veel dingen verboden, vertel daar eens meer over?"*, *"U zegt: dat is wat ik heb gehoord, maar u hebt toch ook zelf in de stad geleefd?"*, *"Als u 6-7 jaar in een stad leeft die in handen is van AS, moet u toch weten welke regels y in het dagdagelijks leven moet gehoorzamen, of zie ik dat verkeerd?"*, *"Op welke manier dwing AS die nieuwe regels die ze invoerden af?"*, *"Geef daar eens een heel concreet voorbeeld van: dat ze met iedereen konden maken wat ze willen. Iets dat u hebt gehoord van burens, vrienden of kennissen?"*, *"Ik vraag me af of u nog andere dingen weet, van vrienden, kennissen of burens, dat ze naar AS zijn gegaan om hun problemen op te lossen of dat ze door AS zijn gestraft?"*; gehoor 21 december 2015, p. 8-9), beperkte verzoeker zich steeds tot oppervlakkige algemeenheden en gaf hij aan geen concrete voorbeelden te kunnen geven: *"Ik weet alleen dat ze verkeerde ideologie hadden."* (gehoor 21 december 2015, p. 8), *"Het enige wat ik aan u kan vertellen is wat ik heb gehoord."* (gehoor 21 december 2015, p. 8) en *"Ik weet eigenlijk niet hoe ze hun regels uitvoeren, zo verdiept ben ik niet in hun. Het enige wat ik wel weet is dat ze daar aan de macht waren, en dat ze met iedereen konden maken wat ze willen."* (gehoor 21 december 2015, p. 9). Dat verzoeker niet verder komt dan dergelijke vage beweringen, is niet aannemelijk en kan er slechts op wijzen dat hij nooit heeft gewoond in deze stad. Immers uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Al Shabaab de inwoners van de regio's die ze controleren een bijzonder strenge interpretatie van de Shariawetgeving opleggen; dat het naleven van de regels die Al Shabaab oplegt van essentieel belang is voor het zelfbehoud van de inwoners van deze gebieden; dat de groepering in deze gebieden heel nadrukkelijk in het openbare leven aanwezig is; dat de beweging met behulp van op auto's gemonteerde luidsprekers preken in de dorpen en steden om jongeren te rekruteren; dat Al Shabaab in mei 2014 in Baardheere een publiek event hield waarop de buit van een raid in Kenia werd tentoongespreid; dat straffen zoals amputaties, stenigingen, onthoofdingen en zweepslagen in het publiek worden uitgevoerd en dat in januari 2015 in Baardheere bijvoorbeeld vermeende spionnen geëxecuteerd werden voor een groot publiek.

2.6. Waar in het verzoekschrift nog wordt aangevoerd dat verzoeker zou hebben begrepen *"dat er hem werd gevraagd hoe deze regels beslist werden binnen Al Shabaab, hoe een gerechtelijke procedure intern verliep en de interne werking van Al Shabaab in alle aspecten te beschrijven"* en dat hij *"dacht dat hem de interne werkprocedures van Al Shabaab gevraagd werd te beschrijven (...) omwille van de onduidelijkheid in de gestelde vragen"*, stelt de Raad vast dat dit geenszins blijkt uit het gehoorverslag, gezien verzoeker de vraagstelling duidelijk wel begreep en wist dat gevraagd werd naar hoe Al Shabaab de regels afdwongen, maar dat hij slechts op algemene ontwijkende wijze antwoordde (*"Dat is eigenlijk van persoon tot persoon afhankelijk. Bv mochten ze mij nodig hebben dan zouden ze door misbruik van geloof tegen mij moeten zeggen: 'wij willen dat je voor je geloof gaat vechten': op zulke manieren gingen ze aan het werk om aan hun regels te voldoen."* (gehoor 21 december 2015, p. 8-9), *"Zoals ik al eerder zei: ik was er zelf niet bij, maar ik heb wel gehoord dat als iemand stal zijn hele arm vanaf de arm wordt afgehakt."* (gehoor 21 december 2015, p. 9), *"Ik weet eigenlijk niet hoe ze hun regels uitvoeren, zo verdiept ben ik niet in hun. Het enige wat ik wel weet is dat ze daar aan de macht waren, en dat ze met iedereen konden maken wat ze willen."* (gehoor 21 december 2015, p. 9).

2.7. De stelling in het verzoekschrift dat hij *"er niet aan denkt om publiekelijke executies of de tentoonstelling van een buit te linken aan aanslagen, ontploffingen, feesten of wedstrijden"* en dat hij niet begrijpt *"waarom het CGVS, als hij deze precieze informatie verwachtte, geen gesloten vraag gesteld heeft over executies en tentoonstelling van buit"*, temeer gezien publiekelijke executies niet zo frequent blijken te zijn als de bestreden beslissing lijkt te impliceren, kan niet overtuigen. Dat verzoeker naliel enige van voornoemde (of dergelijke) gebeurtenissen te vermelden, hoewel er werd doorgevraagd over de aanwezigheid van Al Shabaab in zijn stad en er bovendien uitdrukkelijk gevraagd werd *"Is er in de voorbije jaren geen gebeurtenis geweest waarover alle mensen in de stad praatten?"* (gehoor 21

december 2015, p. 10), ondergraaft geheel verzoekers beweerde herkomst uit Baardheere, temeer gezien hij zelf in het verzoekschrift aangaf dat hij door zijn werk als schoenmaker contact had met veel verschillende mensen. Verzoeker had dus niet enkel via familie of zijn sociale omgeving maar ook om professionele redenen toegang tot algemeen bekende, en voor de maatschappelijke orde, zeer belangrijke gevolgen van de overheersing door de Al Shabaab. Gelet op de drastische impact is het niet mogelijk dat deze voor verzoeker onbekend bleven. Verzoekers onwetendheid kan slechts bevestigen dat hij niet van Baardheere afkomstig is en dat hij bovendien niet bekend is met de maatschappelijke situatie in Somalië.

2.8. Daarbij kunnen nog frappante lacunes worden vastgesteld in verzoekers geografische kennis van Baardheere. Zo situeert hij de opslagplaatsen van ADC in de richting van de stad, gezien vanuit de Moskee Baghdad (gehoor 1 december 2015, p. 4; gehoor 21 december 2015, p. 2), terwijl deze opslagplaatsen zich aan de buitenkant van de stad bevinden ten opzichte van de moskee, net voorbij de splitsing van de weg naar de luchthaven en de weg naar Mogadishu, recht tegenover de Markableyschool waar verzoeker jarenlang school zou hebben gelopen. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker *"nooit expliciet uitlegt dat dit in de richting van de stad is vanuit moskee Bagdad gezien"*, dat het afgeleid werd uit zijn tekeningen die echter *"zo onduidelijk (zijn) dat dit niet aantoonst dat hij deze al dan niet correct situeert"*, *"dat het blijkt vanuit de satellietfoto's dat Baardheere in twee geürbaniseerde zones verdeelt is met de rivier in het midden"*, dat de Moskee Bagdad in het centrum van de oosterse zone is en dat men *"in welke richting men vanuit Moskee Bagdad ook kijkt, men naar de stad kijkt"*. De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor verklaarde dat de Moskee Bagdad aan een weg ligt die naar Mogadishu gaat en dat de opslagruimtes *"aan de andere kant"* liggen. Tijdens zijn tweede gehoor maakte verzoeker een tekening waarop hij de weg naar Mogadishu en de weg naar de luchthaven tekende en vervolgens de ACD-opslagplaatsen in het noordwesten, links van beide wegen, situeerde, terwijl de ACD-opslagplaatsen tussen beide wegen ligt (net voorbij de splitsing) liggen.

2.9. Verder stelde verzoeker verkeerdelijk dat de wijk Buulo Qurmaan in de richting van de luchthaven ligt (gehoor 1 december 2015, p. 13), terwijl deze wijk langs de weg naar Sakow ligt, in het zuiden van de stad. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoeker een fout maakte en dat dit te wijten is aan *"een lapsus wegens de stress, hij weet dat deze wijk op de weg naar Sakow zit"*, merkt de Raad op dat verzoeker op het Commissariaat-generaal een eerste keer spontaan verklaarde *"Je hebt ook een wijk die net buiten de stad ligt in de richting van het vliegveld, genaamd bulo Qurmaan."* en later nogmaals aangaf *"Maar Buulo Qurmaan heb ik ook verteld dat er buiten ligt. Dat is ook aan de oostzijde in de richting van het vliegveld."* (gehoor 1 december 2015, p. 13). Derhalve kan niet worden aangenomen dat verzoeker, die de dorpen langs de weg naar Sakow en de weg naar Garbahaarrey in nagenoeg correcte volgorde kon opsommen, zich omwille van *"stress"* louter *"vergiste"* toen hij tot tweemaal toe verklaarde dat de wijk Buulo Qurmaan in de richting van de luchthaven ligt (gehoor 1 december 2015, p. 13). De bij het verzoekschrift gevoegde *"Kaart van de Oosterse wijken van Baardheere uit de website openstreetmap"* doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

2.10. Waar in het verzoekschrift op gewezen wordt op *"de veelheid aan concrete duidelijke en doorleefde kennis die verzoeker tijdens de twee verhoren tentoonspreidde over Somalië in het algemeen en de stad Baardheere in het bijzonder"* en op de zaken die hij wel correct beantwoordde - waarvoor hij verwijst naar de bij het verzoekschrift gevoegde *"Satellietfoto uit de website wikimapia : Gaalshiraha"*, *"Satellietfoto uit de website wikimapia: Iskuulka Maxamed Gaarane"*, *"Satellietfoto uit de website wikimapia: water storage and filtration"*, *"Satellietfoto uit de website wikimapia: Sheik Abidiyow School"* en *"Satellietfoto uit de website wikimapia : Hirda High School"* -, benadrukt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals de voelbare impact van Al Shabaab in zijn regio -, terwijl hij wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals de dorpen langs de weg naar Sakow en de weg naar Garbahaarrey in nagenoeg correcte volgorde -. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.11. Dat verzoekers verklaringen getypeerd worden door een frappant gebrek aan kennis door werkelijke beleving enerzijds en een ingestudeerde kennis anderzijds, wordt tevens bevestigd door de stelling in het verzoekschrift *"dat verzoeker een Toumaalse schoenmaker is en dat hij vaak contact heeft met klanten van buiten de stad"*, gezien hierdoor aldus zou kunnen worden aangenomen dat verzoeker

wel degelijk doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen aangaande de aanwezigheid en de regels van Al Shabaab in Baardheere, als niet door eigen ervaringen, dan wel door ervaringen van de stadsgenoten waarmee hij logischerwijze ook contact zou hebben door middel van zijn werk als schoenmaker.

2.12. Uit voorgaande kan slechts worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Baardheere, Somalië en er ook niet heeft gewoond. De beweerde problemen die verzoeker aldaar gekend zou hebben - de gedwongen rekrutering door Al Shabaab, de discriminaties als Tumul, waarvoor hij citeert uit de bij het verzoekschrift gevoegde *"UK, Home Office, Country information and Guidance, South and central Somalia: Majority clans and minority groups, maart 2015 (fragmenten)"*, *"Danish Immigration Service, South Central Somalia, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, september 2015 (fragmenten)"* en *"NOAS, Persecution and Protection in Somalia, april 2014 (fragmenten)"*, en *"dat mensen die uit het buitenland terugkomen vaak beschuldigd worden spionnen te zijn"*-, hebben dan ook geen grond.

2.13. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Buluqul, Baardheere, Somalië. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.16. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Baardheere, Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. De verwijzing in het verzoekschrift naar *"ACCORD, Somalia, Third Quarter 2015, Update on incidents according to the Armed Conflict Location & Event Data Project, Third quarter 2015, Fourth Quarter 2015 and Year 2015, 4 februari 2016"*, waaruit zou blijken dat *"de situatie in Somalië kan als binnenlands gewapend conflict gekwalificeerd worden"*, is dan ook niet dienstig.

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK